

.....Trên đất Mỹ, ba tháng cuối năm nhằm bốn ngày lễ quan trọng nhất là Halloween, Thanksgiving, Christmas và NewYear, không khí vui vẻ, nhộn nhịp mua sắm, xum họp gia đình...đến ngày Tết Âm Lịch thì yên vắng như mọi ngày ở huyện. Trừ những tiểu bang có cộng đồng dân Á Đông đông đảo như Cali, Texas, NewYork, Virginia, Massachusetts... thì có không khí Tết với hoa tươi, bánh mứt ở các chợ Tết, các siêu thị Á Đông, các chùa và nhà thờ, còn thì việc đón Tết chỉ thu gọn trong phạm vi từng gia đình mà thôi. Nhiều gia đình cũng bày ra gói bánh trưng, bánh tét để cúng cấp ba ngày Tết, biếu sên họ hàng và bạn bè cho có tí hương vị ngày xuân. Nhưng cái không khí rộn ràng sửa soạn trước Tết, ăn vận quần áo mới thơm tạt ngày Tết đi chúc tết bà con lối xóm, trẻ con vui đùa bầu cua cá cọp không có nữa. Đây là những nét đẹp ngày xưa, ở tuổi chúng mình, chỉ còn trong hồi tưởng với nhiều tiếc nhớ như tâm sự của mình sau đây trong những ngày Tết xa quê :

Bài thơ ngày Tết

Một ngày như mọi ngày
Chẳng thấy hoa mai nở
Chẳng thấy xác pháo bay
Nhìn bốn bề tuyết trắng
Xuân đã về? Ô hay !
Xuân quê hương ta đó
Không phải Xuân ở đây
Ta đón Xuân trong mộng
Giữa mùa Đông rét cay !
Lòng ta như âm lại
Khi nhìn khói hương bay
Bàn thờ cũng hoa trái
Lễ nghi vẫn đủ đầy
Nhưng sao hồn trống vắng
Một chút gì xưa nay
Mà ngày nhỏ ta có
Cùng làn gió heo may
Qua song một vệt nắng
Như cánh tay mẹ gầy
Thoát mũi kim đan áo
Thấm vào giấc ngủ say !
Chính hơi ấm của mẹ
Cái thưở còn xum vầy
Nay ngoảnh mặt nhìn lại
Thì tay đã trắng tay !

Đây là không khí Tết ở tiểu bang Connecticut vùng Đông Bắc Hoa Kỳ nơi mình và gia đình đang ở. Ở vùng này, những ngày Tết Âm Lịch thường rơi vào tháng Một hoặc tháng Hai

ương Lịch, những tháng cao điểm của mùa Đông luôn luôn có tuyết . Nên ngày Tết gắn liền với tuyết rơi và giá lạnh.

Ngày mới đến định cư vùng Đông Bắc này, lần đầu thấy tuyết rơi, ở trong nhà nhìn ra, thấy bầu trời cảnh vật một màu trắng xóa, hoa tuyết rơi là tả đẹp vô cùng. Nhưng ngày ngày lội bộ ra đón xe buýt đi làm, mặc dầu đã mặc mây lớp áo ấm, từ đầu tới chân không chỗ nào hở trừ hai con mắt để nhìn đường, thế mà vẫn cứ run lập cập như lên cơn sốt rét. Lúc này mới thấm cái giá yêu tuyết và bắt đầu sợ những ngày mùa Đông tuyết đến viếng thăm. Nhưng rồi ở đâu đâu, dần dần thấy tuyết rất dễ thương, hòa vào cái tâm trạng của dân bản xứ, luôn luôn mong đợi một white Christmas, Lễ Giáng Sinh không có tuyết thì mất vui đi rất nhiều. Do đó mà tâm niệm LET IT SNOW, xin tuyết cứ rơi xuống đi. Và đây là nỗi niềm với tuyết của mình :

TUYẾT ĐÔNG

CẢM ƠN VÌ TUYẾT NÊN THƠ
CẢM ƠN VÌ TUYẾT NGẪN NGỜ XUẤT THẦN
TUYẾT RƠI KHOE SẮC TRẮNG NGÀN
NGÀN NĂM TUYẾT VẪN THANH TÂN MỘT MÀU
TUYẾT OI ! ĐÃ KHIẾN AI SÀU?
XIN ĐỪNG NHỎ LỆ MÀ ĐAU PHẬN NGƯỜI
CUỘC ĐỜI VỐN ĐÃ ÍT VUI
VẪN XIN GIỮ MÃI NỤ CƯỜI CHO NHAU !

Có lưu luyến đến mấy, Tuyết cũng chia tay và hẹn tái ngộ vào mùa Đông năm sau. Người ở lại, trở về với hiện thực của cuộc sống, trong cái tĩnh lặng của đêm Giao Thừa Miền Đông Bắc Hoa Kỳ, gọi nhớ đến những cái Tết năm xưa với tiếng pháo giòn tan đêm 30 với bao háo hức của kỷ niệm đi hái lộc chùa, đánh dấu giờ phút sang mùa của năm Mới :

SANG MÙA

THOẢNG NGHE TRONG GIÓ ĐIỀU SANG MÙA
HƯƠNG SẮC NÀNG XUÂN ĐÃ CHÍN CHƯA?
VẬT NẮNG LUNG LINH ĐÙA TRƯỚC CỬA
CẢNH ĐÀO TƯƠI TẢN ĐÓN GIAO THỪA
TẾT NÀY GỌI NHỚ TẾT NĂM XƯA
TIẾNG PHAO GIÒN TAN, HÁI LỘC CHÙA
BÀI HÁT MỪNG XUÂN NGHE HÁO HỨC
SAO ĐÂY TĨNH LẶNG ĐẾN KHÔNG NGỜ !

Lại một năm Mới tới, mỗi đứa lại tăng thêm một tuổi. Email trước Quân nhắc là bọn mình đã trên dưới tám mươi cả rồi đấy ! Mình chả quên đâu. Thất thập đã cổ lai hy, bọn mình đã trên dưới bát thập, thấy THẤT hay BÁT chẳng nhằm nhò gì cả, cứ mày tao với nhau, mình thấy như vẫn ở cái tuổi 17,18 đùa giỡn ở sân trường Chu Văn An Sài Gòn ngày xưa vậy. Mình làm bài thơ tự trào lứa tuổi 80 tặng Quân và các bạn Đồng Môn CVA59 cùng các bạn khóa khác cũng ở lứa tuổi ấy :

THẤT THẬP CỔ LAI HY
BÁT THẬP GỌI LÀ GÌ?
ÔNG SO VỚI ĐỒ PHỦ
XUNG DANH GỌI HỒNG HY(niềm vui lớn)

ĐÃ Ở TUỔI NGOẠI VẬT
HỖ NỘ VÀ SÀU BI
VỚI CÁI TÂM BÌNH THẢN
NÀO CÒN THẤY CHI CHI
AN TỊNH CÙNG THƯỜNG LẠC
ĐỌC SÁCH VÀ NGÂM THI
BÊN VỢ CON BẠN BÈ
CUỘC SỐNG ĐẦY THI VỊ
MỞ ĐẦU ẮT KẾT THÚC
TRƯỚC SAU CŨNG CÓ LÚC
PHẬT VÃY GỌI MỘT KHI
LUÔN SẴN SÀNG : TA ĐI !

Thế hệ chúng ta, qua bao sóng gió cuộc đời, chứng kiến nhiều biến thiên của lịch sử, nay bình tâm ngồi ngẫm lại mới thấm cái lẽ vô thường chuyển hóa, can khôn âm dương tiến lui, nâng lên bỏ xuống dễ dàng để thấy cái giá trị của phút giây hiện đang có, mới trân trọng nâng niu tình cảm vợ con, bằng hữu, tha nhân ta đã hân hạnh dành được. Đầu Xuân Đinh Dậu/2017 mình gửi Quân và toàn thể bằng hữu :

BÀI KHAI BÚT ĐẦU XUÂN
CÓ NIU, THỜI GIAN VẪN CỨ TRÔI
ĐÓN MỪNG XUÂN ĐẾN VẪN HOA TƯƠI
VUI NHUẬN LỄ ĐẠO VÔ THƯỜNG CHUYỂN
VUI THẤU CÀN KHÔN BƯỚC TIẾN LUI
TRÂN TRỌNG PHÚT GIÂY ĐANG HIỆN CÓ
NÂNG NIU TÌNH CẢM ĐẬM TRONG TÔI
MỘT TRỜI TĨNH LẶNG SÂU TÂM KHẨM
BỎ XUÔNG NÂNG LÊN THẨM NHỂ ĐỜI !

Thân chúc một năm Mới Đinh Dậu/2017 MỌI SỰ BÌNH AN.

LÊ THẾ HIÊN/Stamford/USA Jan./2017